

Sygnatura akt II Cz 474/13

POSTANOWIENIE

Dnia 04 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 04 czerwca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika R. K. na czynności Komornika Sądowego przy sądzie Rejonowym w Ząbkowicach Śląskich M. K. w sprawie egzekucyjnej I KM 336/11 z wniosku wierzyciela N. K.

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Co 352/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich uchylił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ząbkowicach Śląskich z 18 marca 2013 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie I KM 336/11.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem 18 marca 2013 r. Komornik umorzył postępowanie w oparciu o art. 823 k.p.c. i ustalił koszty egzekucyjne na kwotę 1.129,81 zł, obciążając nimi w całości R. K.. Z okoliczności sprawy wynika zaś, że dłużnik ten uiszczył na rzecz wierzycielki kwotę wynikającą z orzeczenia sądu w dwóch ratach, zaś wniosek o wszczęcie egzekucji wierzycielka złożyła już po spełnieniu przez niego świadczenia. Z tej przyczyny zachodziło niecelowe wszczęcie postępowania egzekucyjnego, co uzasadniało zastosowanie art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Powyższe postanowienie zaskarżyła wierzycielka domagając się jego uchylenia. Podała, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego było uzasadnione, ponieważ dłużnik w wyznaczonym terminie nie spełnił świadczenia wynikającego z orzeczenia Sądu.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wierzycielka złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji, pomimo tego, że jej roszczenie zostało przez dłużnika zaspokojone. Tym samym nie może obecnie podnosić, iż jej działanie było celowe.

Skarżąca wskazała w zażaleniu, że dłużnik miał zapłacić jej kwotę 16.240,00 zł do dnia 15 grudnia 2010 r., zapłata zaś nastąpiła dopiero 16 stycznia 2011 r. Okoliczność ta jednak nie usprawiedliwia wniosku o egzekucję złożonego 09 lutego 2011 r. (a zatem już po spłacie) co do całości kwoty tj. 16.240,00 zł. Ponadto z treści pokwitowania wynika, że

zapłata na jej rzecz powyższej sumy w całości reguluje zobowiązanie dłużnika z tytułu podziału wspólnego majątku dorobkowego.

Fakt, iż postępowanie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności zostało przez R. K. wszczęte w kwietniu 2011 r., także jest bez znaczenia, ponieważ z punktu widzenia niniejszej skargi istotna jest jedynie dobrowolna spłata zobowiązania przed datą 09 lutego 2011 r.

Zasadnie zatem Sąd Rejonowy uznał, iż wszczęcie postępowania egzekucyjnego było niecelowe. Wierzycielka uzyskała bowiem zaspokojenie, a jej wniosek do Komornika o wszczęcie egzekucji nie znajdował racjonalnych podstaw.

Równocześnie wskazać należy, że choć ustawodawca w art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji uznał za zasadne obciążenie wierzyciela, który niecelowo wszczyna postępowanie egzekucyjne, tylko opłatą stosunkową, to jednak zasady słuszności i poczucia społecznej sprawiedliwości nie dają podstaw do przyjęcia, że pozostałe koszty (tj. portoria, koszty zapytań i koszty doręczenia korespondencji) powinien ponieść dłużnik.

Prawidłowo zatem Sąd I instancji uchylił postanowienie Komornika Sądowego, a zażalenie wierzycielki, jako nieuzasadnione należało oddalić w myśl art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.